

Протокол

№

гр. София, 28.06.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4306** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 09,57 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. Е. (SALIN YILDIZ) – редовно призован, представлява се от АДВ. Б., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СЛУЖИТЕЛ НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“ Е. П. – редовно призован, не се явява и не се представлява.

В залата се явява прокурор М., която заявява, че желае СГП да бъде конституирана като страна в производството.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 16, ал. 1, т. 3 от АПК при разглеждане на делото се засягат важни държавни и обществени интереси, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА СГП като страна в производството по настоящото адм. д. № 4306/2023 г.

ПРОКУРОРЪТ: Запозната съм с жалбата.

АДВ. Б. и ПРОКУРОРЪТ /поотделно/ : Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Б.: Поддържам жалбата.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча доказателства.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице

предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

**ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО**

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. Е. (Salih Yildiz), гражданин на Република Турция чрез адвокат Г. Б. срещу отказ за влизане на територията на страната рег. № 0125923017290 от 17.03.2023 г., издаден от служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“ Е. П..

С определеното за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. Б.: Запознат съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ДОКЛАДВА служебно извести на съда документи от адм. д. № 3508/2023 г., касаещи компетентността на служителите от Гранична полиция да издават отказ за влизане на територията на страната, а именно представените с молба от Главна Дирекция „Гранична полиция“ – МВР, постъпила по горесцитираното дело на 26.04.2023 г., която съгласно разпореждане на съда са приложени по настоящото.

ДОКЛАДВА също така и писмо от ответника, постъпило на 12.06.2023 г., в което се излагат обяснения по отношения на неговата компетентност, както и поради какви причини е наложил забраната за влизане на територията на Република България на С. Е. (Salih Yildiz).

АДВ. Б. и ПРОКУРОРЪТ /поотделно/: Да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА служебно известните на съда документи по адм. д. № 3508/2023 г., представени с молба от Главна Дирекция „Гранична полиция“ – МВР на 26.04.2023 г. писмени документи, под опис като доказателства по делото. Същите касаят компетентността на органите на Гранична полиция да издават отказ за влизане на територията на страната на чужди граждани.

ПРИЕМА постъпилото писмо от ответника на 12.06.2023 г. като доказателство по делото.

АДВ. Б.: Не съм запознат с информацията, която е длъжна ответната страна да предостави на съда, за това от какъв орган е наложена забраната за влизане на територията на Република България и какъв орган е включен в списъка по чл. 21 от ЗЧРБ. Надявах се да ми бъде изпратен списъкът като препис.

СЪДЪТ по така направеното изявление от адв. Б. разясни на същия, че съгласно дадените от ответника обяснения органите по чл. 21а от ЗЧРБ предлагат на министъра на вътрешните работи включването на определени лица в списъка по същия член, а министърът на вътрешните работи утвърждава тази списък, за което са налице доказателства в кориците на делото.

АДВ. Б. и ПРОКУРОРЪТ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания. СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Б.: Макар отказът да е издаден от компетентен орган при спазване на изискванията за форма на акта и на процедурните правила, същият противоречи на материалния закон, както и на целта на закона, което по своето естество са отменителни основания, съгласно АПК. Не е спазена формата на административния акт, липсва мотивирано решение, съответно липсват и доказателства, в подкрепа на неговото издаване, което от своя страна касае фактическите и правни основания за издаване на административния акт. Липсва също разпоредителната част, с която се определят правата и задълженията, начина и срока на изпълнение, което касае какви действия следва да предприеме заявителя и за какъв период от време. Не става ясно за какъв период от време действията отказът за влизане в Република България и при какви условия. Не се посочват основанията по чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ за включването на лицето в списъка по чл. 21а, ал. 1, което прави отказа незаконосъобразен, постановен при липса на доказателства за наличието на предпоставките по чл. 10, ал. 1 от закона, без дори да е посочена конкретна хипотеза от възможните 26 точки на разпоредбата. Включването в списъка по чл. 21а, ал. 1 от закона е без доказано основание, поради което считам и позоваването в акта на чл. 10, ал. 1, т. 14 за незаконосъобразно. С чл. 10, ал. 1, т. 14 законодателят изрично е регламентирал отказ от издаване на виза или влизане в страната на чужденец, който е включен в информационния масив на нежелани в страната чужденци по чл. 21а, ал. 1 от закона. Тук желая да си насоча вниманието си към създаване на порочна практика – щом веднъж лицата по чл. 21а, ал. 1 включват чужденците в информационния масив, то основанията и мотивите за техните действия следва да са различни от чл. 10, ал. 1, т. 14, а в случая нямаме доказателство, че основанията са различни от това в цитирания член. Жалбоподателят, преди този момент е отговарял на изискванията за влизане в Република България, но по неясни за него съображения тези обстоятелства се променят и същият е допуснат на територията на Република България. Издаденият му отказ за влизане в страната на 17.03.2023 г., изхожда от служител на граничния контрол, който е извършил граничната проверка и е натоварен с тази функция от закона. Към самия отказ следва да е приложена и съответната заповед за забрана или съответстващ административен акт, които са относими и би следвало да са част от мотивите за издаването. Отсъствието на самата заповед или съответно административен акт за забрана за влизане в страната и срок на действието ѝ, са относими към изискването по чл. 59, ал. 2 на АПК респективно и за основанията за обжалване, а именно липсва разпоредителна част на административния акт, в която се определят правата и задълженията, начинът и срокът на изпълнение. Липсва правна възможност за съдебно обжалване, въпреки че правото на защита в случая е упражнено. Включването на чужденци в информационния масив, като условие да не бъдат допуснати в страната по чл. 10, ал. 1, т. 14 също е административна дейност, за която се изисква административен акт, който следва да отговаря на условието за издаване на административни актове. Ако не се предостави, съответно връчи този административен акт на жалбоподателя, то считаме, че е предпоставка за злоупотреба с власт, както и възможността същият да бъде опорочен. Не се знае също този акт при

какви условия е издаден, в условията на обвързана компетентност или оперативна самостоятелност – обстоятелства, чиято преценка ще доведе за наличието или липсата на неговата законосъобразност. Заедно с това административният орган за да вкара лице в системата на МВР в списъка за забрана, то това негово действие също следва да бъде подкрепено с нужните относими доказателства. Липсва съобщаването му съгласно закона, както и не става ясно административният акт дали е с предварително изпълнение, тъй като същото следва да се мотивира. Въз основа на гореизложеното, желаем съдът да отмени издадения административен акт. Претендирам разноски.

ПРОКУРОРЪТ: Считаю, че жалбата е неоснователна и моля да постановите решение, с което да потвърдите процесния административен акт отказ за влизане в страната.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,13 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: